

1925 Stammora fra Mæle

For meg i min barndom var det kun to typer hester: ”dølahesten” og ”fjordingen”. Det var på et vis min verden, min viten, for ikke å si uvitenhet. Da jeg ble større hørte jeg selvsagt om ”araber”. Men så kom jeg ikke videre. Må vel innrømme at jeg hadde hørt om ”nordlandshesten”, og at ord som varmbloods- og kaldbloodstraver føk forbi uten at jeg helt visste hva det var.

Noen ganger har jeg møtt unike mennesker som driver meg inn i et miljø som mest trollbinder så til de grader at jeg er livredd for å bli fanget. En svakhet jeg har. Sommeren 2016 møter jeg en eldre mann i Sparbu, Eskil Jørem, og et par dager etterpå en yngre mann i Melhus, Håkon Disington. Felles for disse er deres unike interesse. Det glødet ut av deres øyner og du skjønnte raskt at her var det to generasjoner som begge visste hva de snakket om, en gullgrube, bærere av vår kulturarv. Fantastiske mennesker, som jeg gjerne skulle ha delt mer tid i lag med, men tør mest ikke da jeg er redd for å bli smittet. Jeg har nemlig en svakhet at jeg lar meg rive med og fatter altfor stor interesse for nye fagmiljøer. For noen år siden møtte jeg en professor i historie i Amerika, på graven til Sitting Bull. Da jobbet jeg litt med trøndere i den amerikanske borgerkrigen. Han sa: *”Pass deg, ikke bli interessert i borgerkrigen, den spiser deg opp”*. Denne følelsen har jeg hatt etter at jeg møtte to som kan sin ”traverhistorie”, om det er noe som heter det. Jo, jeg har lett for å falle for en besettelse, en ”sykdom” - en mani. Jeg innrømmer det lett, og må vel si at etter å ha møtt Eskil og Håkon at jeg bare måtte hjem og ”google”, og plutselig gikk den dagen. Nysgjerrighet er en god egenskap. Den gir lærdom. Og lærdom er lett å bære. Og det er utrolig inspirerende å møte folk som vet hva de snakker om, ikke folk med akademiske titler som tror de vet alt, men de jordnære, de autodidakte.

Eskil Jørem og hans datter Ellen Benedicte på Jørem i Sparbu den 27. juli 2016

Mitt forhold til hester kan summeres slik: Jeg vokste opp med to hester på barndomsgården, Brekka på Dombås. Vi hadde to hester. ”Brunen” og ”Rauen”. Den første saktmodig og trygg,

og som ble brukt foran sleperiva. Den andre var mer vill av seg, sterk og temperamentsfull. Da hestene var på slepp, vandret de rundt om i flokk i bygda. "Rauen" var en mester i å åpne grunder, blant annet til kirkegårdens frodige gress. Jeg vokste opp med en bror som klippet ut alt om hester, og limte det inn i en form for "scrapbook". Det var nesten alltid bilder av ulike hester i Gudbrandsdølen (avis). Jeg red mye på våre hester. "Brunen" var rolig, mens "Rauen" var uhyre sprek og ikke ufarlig da han ofte "løp ut" (umulig å holde). Det hele var nok litt på kanten, men jeg skjønnte det vel ikke da. Hadde hestene sele på, var det ganske greit, likeså når vi benyttet sal. Men de gangene jeg brukte bare "bigsel", ikke sal eller noe å holde meg fast i, ja, da var det nok farligere enn jeg trodde. Men det er her jeg har et minne. Jeg vet ikke helt hvor jeg har følgende fra: "at en hest ikke tramper på en unge (eller et menneske)". Husker dette gjorde meg litt tryggere. Jeg har selvsagt lurt på om det er noe i dette, men selv en hest må av og til sette ned sine bein uansett, så noen må da ha blitt trampet i hjel? Men denne underbevisstheten ga meg en slags tillatelse til å ta en hest og ri. Jeg tenkte ikke på farten og at en hest kunne "løpe ut".

*Et avkuttet bilde fra sensommeren 1934 på Jørem gård i Sparbu
Far til Eskil Jørem, Odd Johnsen, holder Guri Simson. De to barna er søskenbarn på besøk fra
Amerika. Gammel-Guri til høyre, (Foto via Eskil Jørem)*

Da jeg første gangen hørte navnet Guri Simson, gikk tankene til engelsk høyadel, men ble fort stoppet av fornavnet Guri. Hva var dette for noe? Min undring ble ikke mindre når det viste seg å være navnet på en hest. For travinteresserte er dette et meget kjent navn, men for oss uinnvidde er det kanskje ikke hester vi tenker først på. Bakgrunnen for at navnet kom inn i min verden var et tips fra Jo Leirfall på Stjørdal om at stammora til Trøndelags mest kjente travhester kommer fra Mæle gård på Stjørdal, en gård jeg har et nært forhold til. Se *Stjørdalens krønike*, bind 8, side 17.

Gjennom Jo Leirfall kom jeg i kontakt med to personer som "kan alt" om trøndersk travsport og hesteavl, altså Eskil Jørem og Håkon Disington. Sistnevntes navn kommer nordfra (Lofoten), og før der fra England. Jeg skjønnte raskt at det faktum at stammora til de fremste travhester i Trøndelag kommer fra Mæle, måtte inn i vår lokale historie.

Mor til Guri Simson, ble blant hestefolk kalt for Gammel-Guri. Hun ble født på Mæle gård i 1925. Hennes slektslinje kom på morssiden fra Dyrendal i Rissa. Far til Gammel-Guri var Svarten, f. 1920, som igjen nedstammet fra en vissnok anerkjent hest kalt Jernskjegg. Gammel-Guri ble tidlig solgt både hit og dit og hennes gemytt bar nok preg av det, forteller Eskil Jørem. Hun ble sur og grinete. Bror til bestefar til Eskil Jørem het Aksel Kroppan. Han drev en landhandel på Selsbakk, og hadde en gård på sørsiden av Kroppanbrua. Gården ble sanert da Kroppanbrua ble bygd. Hit til denne gården kom Gammel-Guri, trolig som et resultat av et kausjonsansvar. Trolig hadde Gammel-Guri allerede blitt handlet et par ganger før hun kom til Kroppan. På Kroppan var de nok ikke så begeistret for merra grunnet hennes gemytt. Da Eskil sine foreldre kom til Jørem i Sparbu i 1934 fikk mor til Eskil med seg Gammel-Guri som morsarv. Gammel-Guri var på det tidspunktet drektig med Guri Simson. Det fortelles at Bjørn Kroppan gikk med Gammel-Guri hele veien fra Selsbakk til Sparbu.

Guri Simson da hun skulle hentes fra Jørem til Kroppan på Selsbakk. Mønstrer er Bror Selgren (Foto via Eskil Jørem)

Gammel-Guri ble straks satt framfor slåmaskinen på Jørem. En gammel smed og tømmerkjører som het Olberth satt på slåmaskinen nede på "litjurslia" da far til Eskil kom nedpå og ropte til ham: "No mǻdu spæn frå merra, Olbærth - for no føle´a". Merra ble spent fra, la seg ned på åkeren og ti minutter senere kom Guri Simson til verden. Føllet ble hele gårdens kjæledegge. Guri Simson utviklet seg med et godt og rolig gemytt, og var real på alle vis. To søskenbarn av Eskil fra Amerika var på besøk på Jørem på den tiden. De lekte mye med Guri Simson. Da Grim Jørem, bror til Eskil, var i Amerika for noen år siden møtte han sine søskenbarn, som nærmere 80 år senere husket føllet på Jørem meget godt.

En stund etter at Gammel-Guri hadde født Guri-Simson, dro far til Eskil Jørem med merra med båt til Sør-Trøndelag og bedekte henne med en av de gode hingster der. Men "hun gikk da tom". På Jørem valgte de da å kjøpe en hingst hos slekta på Kroppan. Hingsten het Asbjørn

og nedstammet fra Kvarbergrauen i Vågå, som var en av de store beskjelere på den tiden. Året etterpå nedkom Gammel-Guri med et føll, en hingstunge, som fikk navnet Materius fordi han drakk bare materie. Han ble senere solgt som skogshest, og fikk aldri sjansen foran en sulky. Muligens kom han til Kinneråsen i Snåsa. Men Gammel-Guri var uheldig og fikk jurbetennelse, som senere gikk over til koldbrann.

Håkon Disington og hans kone Åshild Evenseth den 29. juli 2016

Da Gammel-Guri fikk jurbetennelse, var det en stallgutt på Jørem som stelte henne. Han het Einar Tønne. Han vasket juret med grønnsåpe og merra løftet foten så han skulle komme bedre til. Men livet stod ikke til å redde. Gammel-Guri, stammora fra Mæle på Stjørdal, ble derfor avlivet på Jørem. Einar Tønne var nok bare 10-11 år da han kom til Jørem gård i 1934. Flere av de større gårdsdrene kunne være litt tøffe mot "Benjamin" i flokken, og de dengte nok løs på gutten i datidens mobbing. Men Einar visste råd, han smøg seg mellom frambeina på Gammel-Guri, som beskyttet ham ved å slå og bite etter de større guttene. Tross sitt gemytt og noe vanskelig sinn, beskyttet Gammel-Guri den som var snill med henne. Nevnte Olberth likte Gammel-Guri ikke, og en gang jaget hun ham ut av stallen. Mange mente at hennes vesen fremstod som et resultat av flere handler (skifte av eier/gård). På sine eldre dager ble Gammel-Guri brukt som skyssmerr, da de hentet folk fra byen på stasjonen som skulle på besøk til Jørem. Da var det ofte unge gutter fra Mære landbruksskole som bisto.

Det var en klausul tillagt salget av Gammel-Guri fra Kroppan til Jørem. Ved føll skulle foreldrene til Eskil Jørem enten betale 1 200 kroner, ellers så skulle føllet leveres til Kroppan. Det var en betydelig sum, halv årsinntekt, så Guri Simson kom altså til Kroppan. Mor til Bror

Selgren, som er avbildet i lag med Guri Simson, ble født på Kroppan og var søster til morfar til Eskil Jørem.

Guri Simson ble kjøpt fra Jørem av en Amundsen. Han solgte henne videre, og har senere fortalt at han så Guri Simson en gang i stallen til Erik Garberg på Bjerke. Hun virket litt ”grinet” på stallen, så mulig hadde hun arvet litt fra mora der. Amundsen har fortalt Eskil Jørem at han brukte Guri Simson foran gedigne tømmerlass. Men det er ikke som arbeidshest Guri Simson er mest kjent, men som stammor. Nå ble Guri Simson nok ikke trenet tilstrekkelig hos Aksel Kroppan, onkel til Eskil. Det skyldes trolig at Aksel var sterkt handicapet, etter poliomyelitt som liten. Han hadde en diger jernfot. Tross dette gikk Guri Simson en del løp på Tempe og på Leangen, og som fireåring tok hun rekorden på Bjerke med 1.40. Eskil Jørem har studert slektsrelasjoner, og kommet til at selveste Bork Rigel (mestvinnende i Norge) har gener fra Guri Simson, og dermed fra Gammel-Guri født på Mæle. Hvem som eide Gammel-Guri på Mæle den gangen hun ble født, er litt usikkert, men med stor sannsynlighet var det Olav Rolfseng, som en tid disponerte alle de tre storgårdene: Mæle, Ree og Bye, før han gikk overende.

Det har ingen hensikt i en slik ”historisk artikkel” å gjengi ulike stamtre, det er kun for spesielt interesserte. Gammel-Guri fra Mæle er stammor til flere av landets beste og mest kjente travhester. På Bjerke travbane 10. august i 1988 var det Nordisk mesterskap. Hele det norske laget besto av etterkommere etter Gammel-Guri fra Mæle. Nyere forskning sier at mennesker og dyr får mitokondriene fra mor, som i sin tur har fått disse fra sin mor, og så videre. Mitokondriene er en energifabrikk på cellenivå som har med vår evne til å utfolde oss fysisk.

Guri Simson har x-faktor på Galdebruna, selveste kronjuvelen i norsk kaldblods avl. Det er sterke gener nedover Gudbrandsdalen: på Lesja, i Dovre og på Fron. Gammel-Guri på Mæle og Guri Simson har etterkommere i rett linje som har løpt inn over 70 millioner på norske travbaner, forteller Håkon Disington. Og det slutter ikke der. Den dyktige Håkon Disington forteller meg at Gammel-Guri også er mor til Kroppa, født 1933 (se bildet senere i kapitlet her), og derigjennom blir stammor til årets svenske Derbyvinner, den norske hesten Mjølner Herkules tilhørende Jan Roar Mjølnerød fra Rokke utenfor Halden. Den godeste Mjølnerød er også oppdretter, trener og kusk til Derbyvinneren og kunne innkassere SEK 700.000.- for seieren.

Mæle gård på Stjørdal

Lorentz Olivarius Richter (1837-1905) på Mæle var en spesiell mann, med ordenssans og punktlighet. Mye av hans sjel er fortsatt i veggene på Mæle. Se side 24 i *Stjørdalens krønike*,

bind 8. På sitt siste var Richter innom Stokkesmia med et par hjul for å få lagt på jern hos smeden Håkon Stokke. En kan muligens si at Richter døde fra hjulene. De ble i alle fall igjen i smia. Smia er revet nå, der den lå i Sigurd Jarls veg 22, på hjørnet til Husbyvegen. Torbjørn, sønnen til smeden, tok imidlertid vare på hjulene. Disse ga han videre til sin sønn, Leif - som tok dem med til sin leilighet i Oslo, hvor Leif jobbet i Dagbladet. Ifølge Leif Stokke skal dette være de første sulkyhjul noensinne på Stjørdal. Leif sin gode venninne, Anne Marie Leirfall, datter av selveste Mister Hegra: Jon Leirfall, tok i 2013 med hjulene nordover igjen og ga dem tilbake til Mæle gård ved Dordi og Egil Klevan. Leif mente at hjulene burde være der. Og slik har det blitt. Etter noen år fikk vi til en liten uformell seremoni på Mæle fredag 26. august 2016. Ringen var sluttet. Hjulene symboliserer samtidig de gener som innen travsporten startet på Mæle gjennom hesten Gammel-Guri i 1925. Det er sannelig ikke dårlig. Som jeg har sagt flere ganger: det er noe stort over Mæle uansett hva vi snakker om. Som en liten kuriositet kan nevnes at vår Leif Stokke her, ble født nettopp på Mæle 7. februar 1942, hvor det var fødestue under krigen.

*På Mæle fredag 26. august 2016, hvor det regnet bømtevis så vi kunne ikke ta bildet ute.
Hjulene til Lorentz Olivarius Richter. F. v: Egil Klevan, Dordi Klevan og Leif Stokke*

Nedenfor følger diverse oversikter for spesielt interesserte, hentet for det meste fra Wikipedia.

Det norske travselskap (DNT) er en organisasjon som ifølge Wikipedia består av 13 travforbund og 179 travlag i Norge, med mer enn 16 000 medlemmer i ulike lokallag. DNT ble stiftet i 1875 for å styrke hesteavl og travsport i Norge. Fra 1903 har DNT vært sentralforbund for all norsk travsport. Det første travløpet i Norge foregikk på Bjørvigen i

Kristiania (Oslo) i 1832, og det første totalisatorløpet på Bjerke travbane i Oslo i 1928. I 1982 opprettet DNT stiftelsen Norsk Rikstoto som driver totalisatorspill ved 11 norske travbaner.

Trav er en totaktig gangart. De diagonale benparene settes ned og løftes opp samtidig. Hesten er et kort øyeblikk svevende, og til sammen gir det fire travmomenter. Poenget er at de diagonale benforflytningene er regelmessige og like. Skjer ikke dette kommer hesten fort i gallop og blir travmessig disket.

Sulky: en lett, tohjulet vogn.

Totalisatorløp: hvor folk kan satse penger på hestene i løpet, underforstått: tippe hvem som vinner.

Varmblodsen deles i tre: amerikansk, fransk og russisk, hvis stamfar er den amerikanske Hambletonian, som vel har verdens største travløp oppkalt etter seg. Den regulerte travsporten stammer altså fra Amerika tidlig på 1800-tallet.

Hesten Kroppa, f. 1933 - avkom etter Gammel-Guri på Mæle (Foto via Eskil Jørem)

Kaldblodsen er en nordisk hesterase, og det er kun i Norge, Sverige og Finland man bruker disse til å kjøre travløp med. Kaldblods en grovere, tyngre type enn varmbloodsen, og springer ikke like fort. Varmblods og kaldblods konkurrerer ikke mot hverandre.

Monté er et travritt, med rytter istedenfor vogn og kusk, og som hadde sin opprinnelse i Frankrike. Monté hadde som intensjon å øke rekrutteringen til travsporten. Og når en ser på listen over de som utøver denne grenen, er det store flertallet jenter. Av de mest kjente i landet er det 13 jenter og en gutt. Det sier vel sitt, og reflekterer vel vårt "bybilde" hvor jeg knapt har

møtt en gutt på hest når jeg møter ryttere. Men her er ikke feministene eller myndighetene frempå med sine kvoteringskrav!

Mestvinnende hest har hittil vært Bork Rigel, som ble avlivet i en alder av 25 år. Han hadde løpt inn 13,6 millioner kroner i sin karriere som gikk fra 1991 til 2003. Bork Rigel startet i 345 løp og vant 168 av disse. Jomar Blekkan var kusk i de aller fleste løpene der kaldblodshesten deltok.

Lyngstoa i fint driv m/kusk Håkon Disington (Foto privat)

Mestvinnende kusk i Norge er Vidar Hop, som nettopp ble første nordmann som har kjørt inn over 200 millioner kroner til sine hesteeiere. (I den forbindelse kan nevnes at en trener, Ron Burke i USA, i 2013 kunne vise til over 1 000 seirer i en og samme sesong for sine hester, som kjørte inn over 125 millioner kroner).

Utdraget nedenfor her er såkalt "all time high tabell" fra Wikipedia, som i utgangspunktet inneholder flere hundre navn (kusker). Jeg gjengir kun de øverste. Tallenes tale er klar, men flere lengre ned på relaterte liste på Wikipedia, og som ikke er gjengitt her, hadde selvsagt pengepremier av en mindre størrelse da de var på topp - enn dagens kusker.

Navn	Totalt starter	Totalt seire	Totalt premier	Første reg	Siste reg
Hop, Vidar	34 673	3 473	176 mill	1981	2014
Mæhla, Asbjørn	38 648	5 159	166 mill	1973	2013
Høitomt, Eirik	30 496	3 627	156 mill	1985	2014
Eggen, Gunnar	38 003	5 546	150 mill	1973	2008
Kolle, Lars Anvar	23 944	2 688	138 mill	1990	2014
Blekkan, Jomar	24 767	4 007	127 mill	1977	2014
Antonsen, Cato	31 644	3 335	117 mill	1981	2014
Gundersen, Geir	22 255	2 218	116 mill	1993	2014
Borg, Thor	33 838	3 130	113 mill	1973	2014
Austevoll, Gunnar	23 468	2 263	111 mill	1984	2014
Tholfsen, Hans P	29 806	3 985	108 mill	1973	2014
Mikkeltorg, Olav	24 089	2 385	107 mill	1984	2014

Wiig, Rune	18 735	3 307	101 mill	1983	2014
Aarum, Dagfinn	23 349	2 975	97 mill	1981	2014
Skauen, Trond	25 788	2 467	86 mill	1978	2006
Wollebæk, Tor	20 209	2 480	82 mill	1974	2014
Midtfjeld, Per	16 885	1 520	74 mill	1982	2014
Solberg, Tom E	11 531	1 347	73 mill	1995	2014
Stensen, Andre H	18 776	1 704	69 mill	1983	2014
Hamre, Frode	10 420	1 474	69 mill	1982	2014
Tengsareid, Åsbjørn	11 429	1 664	68 mill	1992	2014
Hamre, Atle	9 361	2 003	68 mill	1981	2007
Thoresen, Ulf	24 849	4 018	63 mill	1968	1992

De mest kjente travbaner i forhold til omsetningen er:

1. Bjerke – Oslo	6. Biri – Gjøvik	11. Harstad - Harstad
2. Jarlsberg – Tønsberg	7. Forus – Stavanger	12. Bodø - Bodø
3. Leangen – Trondheim	8. Klosterskogen – Skien	13. Kongsvinger – Kongsv.
4. Bergen – Bergen	9. Drammen – Drammen	14. Nossund - Levanger
5. Momarken – Eidsberg	10. Sørlandet – Kristiansand	15. Kala - Sarpsborg

Kjente norske travhester:

Rex Rodney, vant Elitloppet i 1986.
Shan Rags, tidenes raskeste norske varmblodshest (1.10,7 i 1995).
Steinlager, vant Elitloppet i 2005.
Atom Vinter, 1990-tallets beste kaldblodshest med 8 millioner innkjørt.
Alm Svarten, 1980-tallets beste kaldblodshest med 9 millioner innkjørt.
Borg Rigel, tidenes mestvinnende norsk travhest med 13 millioner innkjørt.
Spikeld, tidenes raskeste norsk kaldblodshest (1.18,6 i 2000).
Moe Odin, vant sine 24 første løp og kjørte inn over 10 millioner.

Årets hest:

1981: Kinge Balder	1989: Atom Vinter	1997: Gentle Star
1982: Johnson Lobell	1990: Atom Vinter	1998: Bork Riegel
1983: Tarport Frenzy	1991: Atom Vinter	
1984: Slogum Tron	1992: Atom Vinter	
1985: Toyota Moulin	1993: Tamin Sandy	
1986: Rex Rodney	1994: Tamin Sandy	
1987: Alm Svarten	1995: Shan Rags	
1988: Alm Svarten	1996: Gentle Star	

Championhingster:

1960 – 1965: Stegg
1966 – 1968: Steggbest
1969: Jan Sjur
1970: Steggbest
1971 – 1981: Jan Sjur
1982: Jerker
1983 – 1989: Pilmin
1990 – 1994: Troll Jahn
1995 – 1997: Alm Rigel
1998 – 2007: Elding

Championkusker:

1971 – 1980: Ulf Thoresen
1981 – 1983: Gunnar Eggen
1984 – 1985: Ulf Thoresen
1986 – 1988: Gunnar Eggen
1989: Ulf Thoresen
1990 – 1992: Gunnar Eggen
1993: Hans Petter Tholfesen
1994 – 1997: Gunnar Eggen
1998 – 2000: Asbjørn Mæhla
2001 – 2002: Jomar Blekkan

2008 - 2015: Moe Odin

2003 – 2004: Lars Anvar Kolle

2005 – 2011: Eirik Høitomt

2012: Tom Erik Solberg

2013: Vidar Hop

2014: Eirik Høitomt

2015: Eirik Høitomt

Ranking gjennom tidene	Jubileumsbane	Dato	År	Jubileumshest	Seirer
1. Gunnar Eggen	Bjerke	28/10	1981	High Rodeo	5546
2. Asbjørn Mehla	Klosterskogen	3/3	1983	Vaje Vinn	5159
3. Ulf Thoresen	Bjerke	14/3	1976	Tom Søndergård	4018
4. Jomar Blekkan	Leangen	8/4	1991	Astro Chip	3986
5. Hans Petter Tholfsen	Jarlsberg	30/11	1979	Volo Fenom	3983
6. Eirik Høitomt	Forus	3/4	2001	Lundvar	3585
7. Vidar Hop	Bjerke	15/5	1993	Pirilrapp	3408
8. Cato Antonsen	Drammen	24/9	1991	The National Day	3324
9. Rune Wiig	Bergen	9/4	1994	Royal Speed	3295
10. Ove Wassberg	Nesttun	15/8	1984	Nolan Hanover	3194
11. Thor Borg	Klosterskogen	3/12	1987	Raina	3111
12. Dagfinn Aarum	Bjerke	26/7	1989	Ilar	2973
13. Martin Austevoll	Forus	13/8	1972	IP	2680
14. Lars Anvar Kolle	Sørlandet	12/10	2003	Zachary Bris	2661
15. Gunleif Tollefsen	Forus	3/9	1985	JamesWili	2564
16. Tor Wollebæk	Biri	10/3	1990	Pajagutt	2475
17. Trond Skauen	Sørlandet	16/10	1993	Lido Royal	2467
18. Olav Mikkeltborg	Biri	15/12	2000	Cepheider	2368
19. Karsten Buer	Bjerke	21/12	1960	Arnseth Rauen	2313
20. Thor Tholfsen	Bjerke	17/8	1965	Askjembest	2312
21. Gunnar Austevoll	Klosterskogen	12/10	2006	Vincenza	2221
22. Geir Vegard Gundersen	Drammen	3/7	2006	Ringo Gonzales	2186
23. Tore Helge Larsen	Bjerke	23/11	1983	Fax Tilly	2074
24. Nils A Skjold	Nesttun	22/11	1964	Line	2055
24. Brede Killingmo	Momarken	3/4	1976	Pål Best	2055
26. Atle Hamre	Jarlsberg	23/12	1991	Griffin Lobell	2003
27. Boye Ølstøren	Leangen	9/11	1989	Madame Wiking	1960
28. Bjørn Garberg	Leangen	12/11	1992	Durga	1852
29. Magnus Helland	Sørlandet	9/9	1990	Nyberg Troll	1812
30. Per Ulven	Bjerke	21/12	1973	Christer	1750
31. Trygve Diskerud	Bjerke	4/8	1954	Toftedua	1727
32. Andre H Stensen	Momarken	8/3	2004	Høgda Svarten	1690
33. Asbjørn Tengsareid	Forus	28/4	2009	Vår Frøya	1631
34. Ole Østby	Jarlsberg	26/8	1970	Akan	1614
35. Kjell Håkonsen	Forus	15/12	1985	Krølle	1524
36. Frank Martinsen	Bjerke	28/2	1979	Michelin	1510
37. Per Oleg Midtfjeld	Bjerke	12/3	2005	StairwayTo Heaven	1502
38. Frode Hamre	Sørlandet	31/10	2010	Anthony Boka	1436
39. Arne Nilsen	Bjerke	29/3	1995	Ertebron	1435
40. Kåre Rastad	Drammen	28/7	1965	Guro	1430